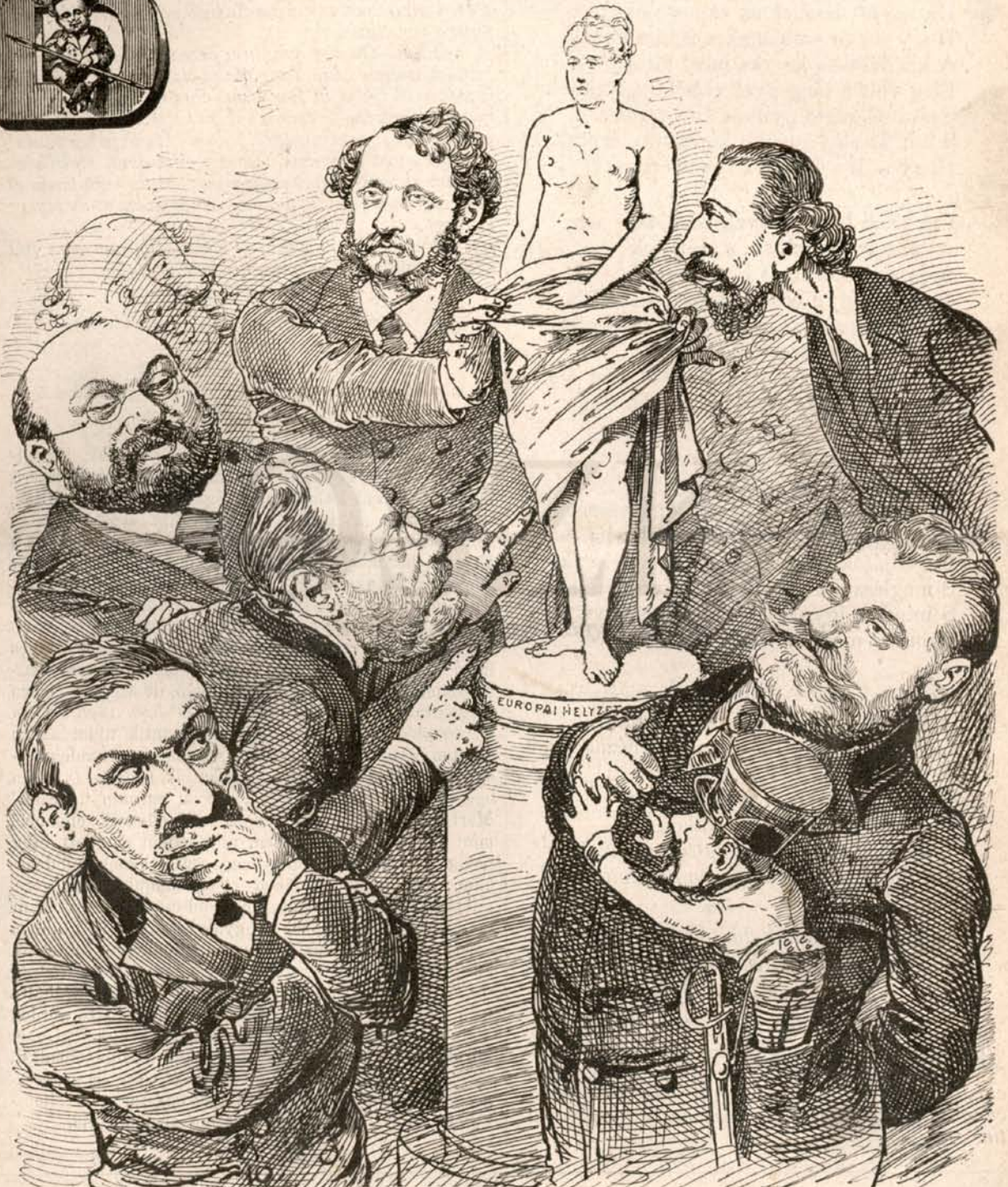

BORSSZEM JANKÓ

A DELEGÁCIÓBÓL.

A—y Gy—a. Ime uraim, leleplezésemből láthatják, hogy a »HELYZET« egészesen, épkezláb,
Zs—i E—e. Niksznucz! Le azzal a lepedővel! En mindent akarok látni!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Pünkösdi láng-nyelvek.

ÜNKÖSDI láng-nyelvek jelenjetelek meg,
Ha együtt lesznek az »apostolok« ;
Hogy sorsot szabjanak a nemzeteknek,
A kik fölött a koczka most forog.
Elég volt a láng-nyelvekből, melyeknek
Szavát dörögte gyilkos ércz torok:
S immár elég »arany keresztet« értünk,
Hogy a *Megváltó*hoz visszatérjünk!

Pünkösdi láng-nyelvek jelenjetelek meg
A császár városában, s szóljatok!
Adjatok orvosságot két betegnek,
Hogy gyógyulhassanak meg *milliók!*
S kik boszuért vagy boszutól remegnek:
Érezzék, mi a szeretet s a jog.
Másképp a vér, mely két népből, meg *egy*
Főlkent császárból ömlék, kárba megy.

S kik Európa orvosai lesztek,
Kövessétek a császár orvosit!
S a mint ezek minden golyót kivesznek,
S rögtön heged a seb, melyet hasit;
Fogadjátok meg, hogy ti is így tesztek,
S meglesz a módszer mely gyógyit, javit.
S minden ágyuból a golyót kiszedve
Azonnal megjő minden nemzet üdve!

Tegyétek ezt! S császárok és királyok
Alhatnak akkor nyugton, gondtalan!
Nem lesz ki gyilkos szemmel nézne rájok,
Nép védi azt, kitől nép védve van!
Holott golyókra bizva a világot,
Seb támad és kiujul untalan,
S átokká lesznek a pünkösdi nyelvek,
Ha hogy szavukra ágyuval felelnek!

A szt. Habakuk-társulat fölirata a szt. atyához.

— *Jegyzette scilicet. Antonius de Lonca.* —

Papa sanctissime atque eminentissime!

MILLIONES fidelium virorum obscurorum volunt
tibi per hoc venerationem et nonullos Petri piculas
ad pedes ponere. Quare in viam nos fecimus
cum hac adressa, quam tibi immanuere nobis permit-
timus.

*Tenemus etiam pro nostro officio, gaudio nostro
expressionem dare super tuam encyclicam, quae
non circumieit milicum ferventem sicut felis can-
durius, et omnes expectationes hostium ad aquam
faciet. Deus ipse verba tibi dictavit. Tu sellae cum
Petri oleo unctae novam dedisti polituram. Haec est
nostra persuasio.*

*Eheu! Quot et quantum peccaverunt! Jam pro-
ximum tempus, dum temporalia clausa erint, episcopi
in carcerati velut in Borussia, cloatra sublata, soro-
ribus et fratribus reverendas junctim explicatas ante
portas! Id it tamen supra jocum! Canis in horto!
Sed retro cum agaribus! Signa se cumulant. Multi hos-
tes jam in gramen momorderunt. Multi eunt finem et
in brevi omnes ibunt furare maccaronem et exacuere
avenam.*

*Haec est nostra spes et persuasio cum qua tua
genua osculamur et manemus in perpetuum
servi tui subjectissimi*

(következnek a nevek. Nomina sunt odiosa.)

Uchatus előadása

a delegatus urak előtt az ágyukról.

— Jelenet az Arzenáiban. —

Köszönöm, hogy arzenáloamat meglátogatták. Enged-
jék tehát ágyuimat megmagyaráznom. Egyszerű
találmány; mint látható, ama régi elv alapján készültek,
hogy veszek egy lyukat s körülönt . . . (*Wahrmann M.*
Alter víz! Ósmerem! — Szilágyi D. Ami programunk!)
Egy kis különbséggel uraim! Az önök programjából
még csak a lyuk van meg. Anyaga aczél-bronz vegyülek.
Találmányom összes érdeme a vegyítésben — mondhat-
nám az alkatrészek fuziójában rejlik. (*Szilágyi D.* Aha!)
Ugy van — egészen úgy, csakhogy másképen. Fuzió és
fuzió közt különbség van. A smarn is különböző alkat-
részekből készül a fuzió elve alapján, de azért a smarn
még koránsem mondható ágyunak. (*Pulszky Ágost.* Ez sze-
mélyeskedés!) Valóban az, mert méltóztatik tudni az én
ágyuim személyeskedni szoktak. Czelba vesznek valakit —
egy vagy több személyt s lepuffantják. (*Szilágyi D.* Épen
úgy mint az egyesült ellenzék!) Nem egészen t. uraim!
Mert az én ágyum elsül, az egyesült ellenzék ellenben,
mint a »Hon«-ban olvasom, csütörtököt mondott. Még
pedig oly csütörtököt, hogy nagy-csütörtöknek mondhat-
nám, vagy némi czélzással programjuk érettségére,
mint a »Hon«-ban olvasom, zöld-csütörtöknek. Mint
emlékezni méltóztatnak, ez ágyuk készitési titkát többen
kísérlették meg ellopni s ez ujjabb különbséget tüntet föl
az egyesült ellenzék programja s ágyum közt. (*Pulszky
Gusztó.* Hogy hogy?) Ama programot senkisémm próbálta
még ellopni — obwohl es Ihnen gestohlen hätte werden
können. (*Börzeviczy: Feiner Witz, ugy éljek!*) s ezzel
körülbelül be is fejeztem a kiadásokat igazoló előadást.
(*Zsedényi E.* De báró ur, ezt az elmésségét már én gyermek-
koromban hallottam!) Bocsánat! Ez egyszer nem elmés-
ség, de, mint a »Hon«-ban olvasom, argumentum.

A KÉT MOLNÁR.

A. molnár. Hallja koma, valaki segítségért kiabál a vizből.

B. molnár. Az ám!

A. molnár. Ne segítsük ki?

B. moln. Sose bántsá koma! Hátha csak bolondítani akar bennünket?

A. m. De nagyon bukdácsol ám! Már alig van.

B. m. Dejszen, engem rá nem szed!

A. m. Ahol a! Már egészen elmerült. A feje bubja se látszik.

B. m. Az ám. Ejnye de soká marad! No még se jön fel? Valjon mit funddlhat odalent?

A sah utja.

SPERSA felsége, elutazása előtt — hallomásunk szerint — egy jelentést nyújtatott át magának a párisi közköltésről, melyet meglátogatni készül. E jelentésből, mely végett egyik udvari csillagászt küldé Párisba a sah, a következő részleteket közölhetjük:

» . . . természetes, hogy oly tárgyak is vannak itt kiállítva, melyeknek czélját egyáltalán nem lehet fölismerni s a mellyel való élés nyilván a gyártó előtt sem világos. Találtam itt ugyanis sem kemény, sem puha gyártmányt, mely alakjára nézve hol kerek, hol négyszögű s melybe e szó »Savon« van bele sajtolva. Midőn kérdeztem, hogy micsoda? — a kérdezett mosolyogva dörgölte be vele kezét,

melyekkel aztán arczát végig simogatta, persze annak jelétül, hogy maga sem tudja. Sőt tovább ment: megnedvesítvén azt a tárgyat, bekeverte vele ujjait. Mocsok egy nép ez!

»Láttam továbbá selyem- és vászon-szövetdarabokat, melyek sokkal kisebbek voltak, semmint öltönyül szolgálhattak volna. Czeljät tudakolván ennek is: vezetöm e foszlányok egyikét orrához emelé s bele trombitált. Kétségtelen hogy ezek holmi fuvó hangszerek, amelyeken, bármennyire egyszerű is szerkezetük, csak e zeneértő nép tud muzsikálni.

»Pompás szőnyegeket is mutattak, melyeken azonban, mint határozottan kiemelték, nem szoktak birkát ölni, sőt még a világosabb színűeken sem. Mire szolgálnak tehát, nem bírtam megérteni.«

Szerkesztői iroda:
Tüskör utca, 6. szám.
Kiadó hivatal:
Bodros fő ut. 48.

FÜGGETLEN HIRLAP.

— Szébbeli salon-közöny. —

Szerkeszti: BÓDOG MENDELIN.

Előfizetési ár:

1 évre . . . . . hirtelbe
1/2 » . . . . . 100 frt
1/4 » . . . . . nem küldjük.

Budapest jun. 30.

IGZÉLUNK helyfiantropicus. Mért
csökkentek egy idő óta oly ijesztő
mérven a szébbeli ernősülé-
sek? Mert az »Egyetértés« című há-
zasság-közvetítő firma durva és illetlen
eljárása mindenkit elijesztett. Uj köz-
lönyt s uj intézetet kellett alapitanunk,
mely udvarias és finom módon fogja a
nemzetet a szébbeli Hymen jármába
csábitani. Modorunk exquisit lesz, dol-
gozó társaink pálinka helyett reggelen-
ként egy kupicza »Jockey-clubot« tar-
toznak inni. Itéljen a nemzet! Reméljük,
meg fog barátokozni a kunyhóképesből
salonképesé vált szébbeli programmal.

Simonyi Ernő.
Puc Ignác.

Frakk vagy Suba?

Szébbel és suba, ez volt eddig a jel-
szó. De a művelt osztályok idegenkedtek
ez öltözéktől. »Szébbel és frakk« — ez az
ujmóttó. Elveink kipödört bajusza és Kos-
suthszakállá helyett divatos barkót fogunk
bár viselni, de a szőr a régi marad. Ment-
helyett überczihér, de szőr-mente nélkül
sem bánunk a kormánynyal szőrmentén-
ben. Programunk eszerint renovált, res-
taurált és modern. Gróf, báró, bankár és
urihölgy elfogadhat ezentul salonjában.
Nem káromkodunk többé la Verhovay,
szilárd elveinket lágy bugással fogjuk
terjeszteni. Bódog Mendelin.

Giardinetto.

Igen t. kormányunk aegise alatt a
Sándor-utczában még egyre működik az
első szab. hazaárulási üzlet, mely Bécs
felé minden adás-vevési megbízást a leg-

pontosabban teljesít. (Német bejegyzési
czég-czime: Erste k. ung. priv. Grossver-
schleiss für Vaterlandsvorrätherei.)

Csanády Sándor barátunk is beállt
lobogónk alá és megígért, hogy ezentul
»kaurarmány« helyett csak »kaur-
mány« fog használni.

Orbán Balázsszal még folynak az
alkudozások. Kucsmáját kész czilinderrel
fölcserélni, de a hosszu száru czizmából
még nem tud kivetkőzni.

A keleti kérdés csak ezentul fog
»versumpfen.« Belügyeink már jó ideje
eltiszaposodtak.

Beaconsfield asztalán állítólag And-
rássy képét tartja. Mindig nézi. Kérdék
tőle: mért? — Szeretne szív ébe
látni, volt a felelet. Ami asztalunkon
Simonyi Lajos képét tartjuk. Fejébe óhaj-
tottunk látni. Néztünk is bele — és meg-
találtuk benne azt, a miből Isten megál-
kotá a világot.

— (Szébbel és hölgyvilág.) Sajno-
san érezzük a nők hiányát. Függetlenségi
hölgy alig létezik. Egy derék fiatal elvi
társunk, hogy pártunk hölgyeit szapo-
rítsa, ajánlatot tett szerkesztőségünknek,
mely szerint 5 hajlandó volna magát füg-
getlenségi hölgyek közt kisorsoltatni. El-
fogadtuk ajánlatát, a sorshuzás f. é. dec.
31-én lesz.

(Pártunk anyakönyvei.) Hogy hi-
veink száma felől tisztában lehessünk,
szébbeli matrikulák vezetését léptettük
életbe. Olvasóköreink elnökei fogják ve-
zetni.

(Elv és szabókontó.) Meg akarjuk
pártunk hiveinek az existentiát minden-
kép könnyíteni. E végből alkudozások
folynak pártunk s egy fővárosi elsőrangú
szabóczég közt, mely ha létrejö, minden
párti a szébbeli matrikula-kivonat előmu-
tatása mellett sokkal jutányosabban fog
ott ruhát kaphatni, mint bárhol.

Kormányunk a legnagyobb elisme-
résre méltó buzgalommal folytatja — mint
Verhovay mondaná — a hon kipőczázá-
sát, de mint mi kifejezzük: a »haza« vére-
nek kiszivattyuzását. Ezer bocsanatot
kérünk a kemény szóért, hogy ez ne m
illik! Csak azért használjuk e durva
kifejezést, mert eleve akarunk védekezni.
Verhovay hitványának nevezi a kormányt,
de mi csak azt tartjuk róla, hogy minden
nemes tulajdonok hiányában leledzik;
tudományosan szólva: erkölcsi aszkóiban
szened. Müködése — Verhovay szerint —
undok; fertő szerintünk, illedelmesen
szólva — Balaton.

Ujdonságok.

(Személyi hírek.) Simonyi Ernő Korytni-
czán időz. E kis furdót nagyobb tisztelet nem
érheti. Fenyvesei bússzámban emelendik fel tör-
zseket az égnek! — Helfy Ignác Rómába ér-
kezett. A pápa reszket.

(Kéjvonal Adakaléba.) A napokban indul
oda. Nem Andrássy rendezte?

(Óriáskigyót) találtak Erdélyben. Hossza 300,
vastagsága 120 centimeter. Egyike azon kigyó-
békáknak, melyeket ránk kiáltottak.

(Irálytan.) Az uj szébbeli udvarias stilius
meghonosítására pártunk határozata folytán szer-
kesztett »Irálytan« jelent meg. Néhány nap mulva
egy »Függetlenségi illemtan« és egy »Szébbeli
diszce társalkodó« is kerül ki a sajtó alól.

(Táncvizigalom.) A nyár folytán hetenkint
szébbeli táncmulatságok fognak rendeztetni. Cam-
pilli e czébra egy szébbellibilet szerkesztett, s a
mi Kállaink számára egy kettőt.

A „FÜGGETLEN LAP“ tárczája.

BÁCSI és ÖCS.

— Társadalmi irány-regény. —

Irta: Puczor Gézsonnyé
szül. Delikátai Illemke.
ELSŐ KÖTET.

I. könyv.

1. fejezet.

a) A megérkezés.

A DECEMBER*) havas fürgeteg illetlenül
harsogott végig a térségen, midőn a
vonat megállt a nagy-déczbundási állomá-
són.

Egy ifju könnyedén szökölt le a coupé
lépcsőin s körülnézett.

*) Ember helyett urral élek. Szerzőnő.

— Itt van kegyed, András lövezér ur?
Semmi válasz.

— Itt van kee Andris kocsis? kiáltá
mérgesen.

— Igenis itt vagyok ifram, mondá
egy csapos bajuzu, szürös öreg, kikapván
az uti táskaát hősünk kezéből.

— Hogy van idős bívérkém? kérdé.

— Tessen? mond a kocsis.

— Józsi bácsi hogy van?

— A tekintetes ur helyős eggissignek
örvendez az uristen ü szent kegyelmitül.

— Kérje meg lovait, hogy vigyenek
be a faluba.

— Gyű te Csajkos, zsidó a bürödét!

Gyű no, Beteg!

Nem sokára az udvarra érkeztek.

b) Családi kör.

— No meggyüttél te léhütő! mondá a
jó bácsi, nagy gombu átilájára ölele
hősünket.

— Kis nagy bátyám, ha már így fo-
gad, legalább ne léhütőnek nevezze.

— Hát hogy?

— Nedvfigyálónak. Ez diszesebb,
mondá hősünk jó magatartással. Mert
elragadhatná a fekélyes bőrbetegség szen-
vedő hazánkat, ha nem igyekeznénk végre
nemes nyelven fejezni ki gondolatainkat.

— De czifrán nyögöd ecsem!

— Azaz ékesen. — Hanem ebmodor-
ban fázom. Egy kis lelkészrenehzeltől az,
amire mindenek előtt szükségem van.

(Folytatása még diszesebb.)

Mokány Berczi a párisi köztárlaton.

I.

Csihaj Párizs!
Möte a franko-
bárdok meg a
lombarythmusok,
mömmög tunná
az a keszeg kis
Pücz miféle tagos
náctiók taposták
Gallija ősi föld-
jeit — azótátul
ien bajnok vitiz
alatt nem nyögött
ez az ország min
most, hogy beléje
kegyeskedtem ír-
kezni.

Marasztottak
otthol. Lupi bácsi
csuron irzís vót,
ugy elázott az bu-
csukönyvedzéstül.
Fonyák Marczy
bánattyába akko-
rákot káronko-

dott, hogy meglódult bele a göré. »Ne menj Berczi!
Hogy hannál mán itt bennünköt!« Duhaj Pista ammeg
csak öregessen búult. Rászózott a duflával a Czondrák
kutyára, meg pofon illette a Pankát, amér ráhágott a
Föcske agara farokjára. Bugaczi Laczi okosságval akart
lejemelni a szándékomrul, hogy aszongya az ő blikkje
szerint veszedelmes flaszter az a páriszi, az erkölcséj
kárát vallanák; akibe van is néminemü igasság, mer
drukkba vótam magam is. Hanem se tartomány, se ma-
radás! Akit elhatároztam, azt elhatároztam. A kilörgos
is aszonta, más lebegővel sziljam tele az tüdömöt. Per-
sze kommandálná az néköm: akar itflet-napig feresszem
magamot idegeny ájerba, csak a jebuzikájátul marad-
jak távul. De hozok is neki prezentbe oan vásárfiát,
hogy sose fél tülem többet.

Ott átunk a stáczió előtt a sínyekön, vidám enyel-
géssel lefogva a Rézfenekü zsidót a vágás közepin,
hogy aszondjuk a masina ekkicsit hal' lapitsa meg.

De látom füstjít a gőzösnék.

— Füttyül a nímet, glédába Berczikém! Eresszük
el a jordányt, bucsuzzunk!

Összefentük az bajszainkat. Czinczér Gazsi még a
Szellömöt is megölelte. Szörnyen sírhatnékom vót. Hogy
visszanéztem az vagonny ablakából, ugy feszült a szívem
mintha babot evett vóna. Alig győztem sohajtással.
Szerbusz!

De mán a szotyori határon tünejd, heere ugrott
bennem a kedély. Gyü no! Végges végig ezen a hosszi
nímet országuton! Párizsig meg se állj!

Huzott arra ekkicsit Berlin fele. Mondok, annak
a kártyakeverő diplomatyi kompániának meg kék mu-
tatni, ho' lehet három komisz blattal levágni a három
kirát. Mer mivel hogy ketten se birnak egygyel! mon-
danám, ha nem utánám, ütne bele valamennyibe a béke!

Vót aventúrós kalandom elegendendő Párizsig. De
fütött kemence mellé valók. Maj őszvel a kaszinóba,
mikor akkorákat hazudhat az ember, mint egy templom.

Hogy a grániczon átszaladt a vagonnyunk, kiha-
jultam az ablakon, visszaníztem Nímetországra, oszt
egy nagyot köptem rája. Az első gallus kandoktornak
meg egy lázsiás frankot nyomtam a terenyibe és elka-
játottam magam hogy: »viv la Fránsz!«

Az első francia vármegye, a kiön átgurulunk, az
a Sompányer vármegye. Jobbra pözsgő, balra pözsgő,
közbul pözsgő. A früstökállomását Epernyésnek híjják,
ahun elsödször is abbul a bizsergő francia borbul köll
innya minden leginynek. Mán ez is mekkora különbség:
Nímetországra az ember kiköp, Franciaországba meg
beköp.

Hogy két pofára szedvel az böftököt, végig bá-
míszkodok az ebídlő falán, hát eszre veszek egy képet.
Ugy elníztem azt a táblát embernek pedig hát kalap.

Az isten uccsa, kalap!

Mán mekkora mívíszet ez is! Hanem az enyém se
kutyá. Keresek is hozzá pasaszért. Ha' szölljék hát
ammég beteszem lábamat Párisba, az a köztárlati elő-
leges csöndes!

A FÜGGÖNY TITKAI.

I.

Az új német dicsőséget ilyenek festették.

Műrégiségtan.

A magyar cserép-iparról.

— A kis Pulszky nyomán. —

Mióta magyarok léteznek, azóta magyar cserép is létezik, melynek ára mindig igen magas volt, úgy hogy mondhatni: a cserépár mindig legdrágább volt Magyarországon. A cserepes ajkak már a honfoglalás korában is sűrűn fordultak elő és (néha) muzeumunkban is szép példányokban bámulhatók.

Valamint a görög »kantharos« igen régi, úgy eleink is már fajunk bölcséjében ismerték a »kantározást.« Ugyszintén amphoradalmárokban sem szenvedtünk hiányt. »Kráter«-eink különösen a Balaton vidékén sűrűn képződtek; a mi pedig a görög és római calyx-ot illeti, a berlini diplomatikus köztárlaton többi közt egy Calice által is leszünk képviselve.

Vázáink mindenkor tömegesen szoktak föllépni, néha ezret is lehet együtt látni. (Wáza-ezred.)

Hazánk ásványtani viszonyai igen előmozdították a cserép-ipar fölvirágzását. Mig például egyebütt a pipa-föld csak ritkán fordul elő, nálunk ellenkezőleg az egész ország par excellence pipa-földnek mondható. Ezenkívül leggyakoribb a kóta-föld (terra cotta), mely azonban kitűnő Lisztet is termel.

A külföld híres cserepei közül csak kevés hiányzik nálunk. A »fayence« talán leggyakoribb; nálunk úgy hívják hogy: »fajankó.« A biscuit-munkák (piskóta) igen nagy kelendőségnek örvendenek. A francia Palissymunkák, vagyis paliszander-butorok, ritkábban fordulnak elő. A majolika, mely Majorika szigettől vette nevezetét, eddig nem igen virágzik ugyan, de minthogy nekünk is van egy Városmajorkánk Budán, igen valószínű, hogy idővel szintén létre fog jönni a magyar városmajolika.

A porcellán-ipar igen sajátosságos fejlődést vett, mert az arra szükséges »kaolin« helyett nálunk igen sok Karolin találtatik, melynek herendeltetése a kaolintól némileg eltér. Innen van, hogy nálunk Nan-

A FÜGGÖNY TITKAL.

II.

Pedig biz az ilyen.

king nem porcellán tornyáról, hanem párna: héjairól és nadrágjairól híres, és hogy hazánkban sokkal kevesebb Sèvres-t termelnek mint chèvres-t.

Nemzeti muzeumunk cserép osztálya igen gazdag a honi ipar e termékeiben. A legkiválóbb darabok közül megemlíthetjük ezeket:

1. Egy Jagelló-korabeli ibrik, minőben a régi magyar és lengyel kolostorokban a befalazott apácák utolsó vizőket kapták s mely szerint lengyelül Ubryk Borbáláknak nevezettek.

2. Egy renaissance-korbeli lavór, mely nyilván az olasz Terra di Lavoro technikájára utal.

3. Egy 16. századbéli csésze négy kerékkel; abból az átmeneti korszakból való, mikor a csészéből cséza lett.

4. Hunyady János pápa szeme agyagból (akkor még nem üvegből csinálták.)

5. Egy Mátyás-korbeli linczertorta (nyilván az ausztriai hadjárat művészeti gyümölcse); páte-sur-pâte (kettős tézta-mű.)

6. Szécsi Mária keszkenője, stikkelt porcellán munka, murányi stíl (a velencei művészetben »stilo muranose«.)

7. Árpádkorbeli virágcserep, melynek virága ugyan már rég elhervadt, az ép-sége is igen kétes, de a többi, t. i. a cser, még igen jól megkülönböztethető; ezért is hibásan van a fapróbák közé fölvéve.

8. Vezérkorbeli piros cserep-pipa, Deák Ferencz arcképével, a tetétleni dombon ásták ki. A cserep-pipar remeke.

9. Mongol koponya, ködedény-munka Khinából, a Sajó medrében találtatott; a magyar vas-ipar befolyása látható rajta, hosszú vágásokban.

10. Egy csereptégla a bethlehemi szent kunyhó zsuffödeléből, mely Fiume mellett állott, mielőtt Lorettóba röpült. (Lonkay Antal lovag ajkainak lenyomatával.) Mult századbéli mű 1871-ből. stb.

Táviratok.

Bécs, jun. 6. A mobil-békét itt biztosítottak hiszi mindenki. Holnapután 80,000-nyi sereg vonul Boszniába koszoru- és füzérkötés végett. Az engesztelődési ünnepre szükséges színes lámpásokra újabb 60 milliós utókölcsoñt fognak kérni.

Konstantinápoly, jun. 5. Ábdál Havanmit zultán épen most jelenté ki, hogy ezentul nem mer este egyedül uralkodni. Miután a divánt egybeajgatta, vagy két órai beszédben remegte el szükséges voltát egy fogvaczogásügyi ministeriumnak.

Konstantinápoly, jun. 6. Ábdál Hamit zultán különös kívánságára Murád ex-zultán áll a fogvaczogásügyi ministerium élére. A két testvér az este már kettesben óbégatott s fejkre huzva a kaftánt remegtek végig a kerten, trónus-dadájk kíséretében, a ki a legszebb kíséretes meséket mondta el nekik. Elbeszélvén a »tizenhá-

rom csontváz« történetét, »melyek közül egynek éjfélt után meg kell halni«, a két uralkodó sirva jelenté ki, hogy ma nem hálhatnak a sötét szobában. Végre a Sejk-ül-Iszlámnak sikerült lefektetni őket, a két különféle színű báránycsókáról szóló régi mohammedán népdalt dudolva el nekik, míg szerencsésen elszunnyadtak.

Bukarest, jun. 5. Tegnap Plojesti közelében az országút melletti árokban az arra menő szántóvetők egy kis muszka tábornokot találtak 20,000 katonával. A tábornok azt mondá hogy utközben elmaradva az »atyustól« ugy tévedt ide 20,000-ed magával. A fázó és éhező csapatocskák iránt a nép nagy szánakozással van.

Berlin, jun. 4. A béke-congressus meghívóit tegnap küldötték szét. Ürgolyó alakjuk van s kaliberük középszerű. Krupp müintézetéből kerültek. Kivül az illető nemzet neve s a datum (jun. 13.) olvasható. Belől dynamit-ízzel vannak töltve. Továbbításuk a hátultöltő légpostacsó rendszeréhez képest történik.

ÓCSKÁSZATI SOKADALOM.

(Polytatás.)

A tudomány diadala.

Jó Rómer Flóris leszállván a székről
Dörgő éljent kapott ezret is egy végből.
Most következett a Peczeperthus szobor —
S ezt így ismertette Adalbertus Czobor :

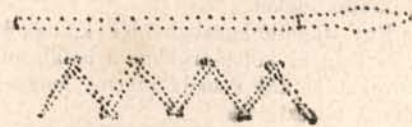
»A Peczeperthusok szép emberek voltak,
Élvén, ettek-ittak ; azután meghóltak ;
Vályogvetés mellett járta a vadászat
Egy neme, még pedig a híres dungászat !

»S minthogy az orrukat sok dungó szurkálta,
A bizony földagadt s Darwin kifundálta,
Hogy átöröklődött e szép tulajdonság
És megrezesedett. Így tudjuk mostanság.

»A mi e tájakon rezes orrunk vagyon :
Peczeperthus-orra emlékeztet nagyon ;
És ez bizonyítja, hogy a Parthus vére
Nemzedékek orrán napjainkig ére.

»A legszebb példányok vannak általában
Megmentve Nagy-Várad főkáptalanjában.
Ebből látni való mit ér ez a szobor !
Nagyszerű ! én mondom : Adalbertus Czobor.«

»De van még itt más is !« — mondja Hampel Jóska,
Kiben van tudomány annyi mint a sóska ;
»Parthus korszakbeli ólom istennyila,
Parthus főispánról lehuzzott átilla.

A Peczeperthusok egy lyukas garasa
Nyílnélküli lándzsa, melynek nincsen vasa ;

Talp nélküli csizma, se szára se feje,
Végnélküli czollstok, melynek nincs eleje*).

Mindez együttesen egy olyan figura,
A mely bizonyítja, hogy volt itt kultura.
És hogy ezt kitudtuk ennél több már nem kell,
Ezt mondom önöknek, én: Josephus Hampel.

S hogy már mindenből a java így bútt ki:
Szó nélkül nem állja a kisebbik Pulszky.
Az apjára ütött hangja meg az orra;
Szédte a tudományt ilyen ékes sorba:

»Hiszen mind igaz ez! Szép az az ócskászat,
A melyből megtudjuk: mi az a dungászat,
Mily szerepet játszott a lyukas poltura?
És hogy volt valaha Peczeparth'-kultura.

»Jaj de mindezekről nem lehet jót állni;
S a materjalizmus között existálni;
Lássunk most olyat is a mi nekünk kapar.
A mit én hirdetek, az: a házi ipar!

»Tisztelt hallgatóság! Én ehhez tartozom
S igen behatóan inggel foglalkozom;
Kivált a himzettel, s tudományos renddel
Kezeim közt forog mindenféle pendel.

»Hasznos foglalkozás s nagyon kellemetes,
Kivált ha a himző hozzá jó természetes,
Mert ekkor a mellnek jó extensiója
Stil-elfajulástól az embert megóvja.

»Volt már kezeim közt sokféle náció,
Meggyőződtem, hogy a civilizáció
Legnagyobb érdeke ingeket kutatni,
Praktikus eredményt ez uton mutatni.

»Ezért felszólítom most az ifjúságot,
Fejtsen ki e téren jó nagy buzgóságot,
Legyen tekintettel stíle és alakra,
Vesse magát mindjárt az oláh falvakra.»

Fékom teringettét! Ez volt csak a hatás!
Munkára buzdulás, nemes megfogadás!
A tüzesebb része el is rugaszkodott
És legottan inggel bőven foglalkozott.

*) A fölötté becses tárgyokról a kipontozott részek, fájdalom! hiányosak ugyan, azonban Thallózó de Thallócz fiatal tudósnak ügyes kezének sikerült e hiányt tökéletesen kirajzolni.

Nem hagyja ez nyugton jó Fraknoi Vilmost,
Kinek élkes szája ily szavakra nyíl most:
»Abczug!« A közönség vár. Vilmosra néz az.
»A miről én szólok: Zrednai vitéz az!«

Erre a kis ember nagy könyvet ragadt meg,
A szeme szikrát hányt, a melle dagadt meg,
S a hogy belenyitott s a székre ledőle,
Nem látszott a könyvtől semmisen belőle.

Csak néha a keze, a mint ágált vele
Ezerkétszáz kutfőt magával czepeelve,
Tünedezett föl-föl. Aztán igen szépen
Vitéz történetét megkezde eképpen:

»Hogy ki volt e Vitéz, biztosan nem tudjuk,
De hogy itt püspök volt, biztosan gyanítjuk.
És a gyanítások jóságába bízva,
Feltesszük ő róla, hogy meg is volt hizva.

»Meghívta egykoron Sylvius Aeneás,
Miből következett egy dicső áldomás;
Ették ittak dosztig, végre lefeküdtek,
Örök barátságot csak aztán esküdtek.

»Egyébaránt Vitéz erkölcsös férfi volt,
Szemet soha, tán csak hogy ha kását kitolt.
Élte a világot, járt lapost és partot,
Bizott az istenben s két gazdasszonyt tartott.

»Elmondottam, ifjak, fogadjátok hiven,
Házassodjatok meg, bizván az istenben.
Még nem tapasztaltam — fuss ördög, ne érints! —
Nincsen feleségem, sőt még szakácsnécm sincs!«

No, szentem! volt erre szörnyű riadalom,
Szökött a bőrből a nagy sokadalom,
Kigyultak az arcok s nem mondok keveset,
Hogy az előadás sok papnak jól esett.

Gazdasszony-tudomány és prae-historia,
Ingészeti, bundászat fényét szerteszórja.
Megtelt tudománnyal a dicső Nagy-Várad,
És a fölősege az országra árad.

(Vége következik.)

A MUZEUMBAN.

Idegen. Mi itt a legnagyobb ritkaság?
P—i F. A látogató!

Börzeviczy W. M. élczei.

A régi közmondás »Tu felix Austria nube« most is anynyiban valósult, hogy ha nem is feleség de legalább »Kaleh« által szaporodtunk. (Prächtigt! so wahr ich leb'!)

Különbben is mint aféle zai dőházaságnál most még csak mindig arról van szó, hogy mit Ad a Kaleh? Azt hogy majd mit követel a Kaleh, csak az egybekelés után fogjuk megtudni. (Heiszt ein Adekalauer, was?)

— Az „A Hon“ jan. 19. esti lapjából. —

»Rudolf trónörökös utazási programját úgy állíták össze, hogy Anglia legfontosabb városait s gyárait megszemlélhesse. A meglátogatásra kijelölt helyek a következők: Edinburgh, Glasgow, Belfast stb., dann Cambridge, Norwich, Ipswich « stb.

— Minta-fordítás. —

(Azoknak akik jól tudnak francziánl.)

Az eredeti: Burgonya fajok jegyzéke.

G... K... és neje R. A. által 1877 évben — Bihar m. Nagyváradon termelt jelesebb faj burgonyákról, melyek kedvezőtlen évben folyton használt, kissé televény homok vegyű agyagos talajban is jó sikerrel termeltettek. Új termés kilogrammja alolirotnál 20 kr-tól 60 kr-ig; 10 kilón felül jutányosabb áron kapható.

A fordítás: Listes sortes des pommes de terres.

Produit par Charles G... et femme R. A. à l'an 1877. a l'arrondissement Bihar, a Grand-Vardein. Il y a de cette sorte, la plus excellente pommes de terres qui sont produit avec la meilleure succès, pendant des anes males, dans une terre argileuse, mêlé avec sable, dans une terre toujours produit. Le kl. du cru neuf est du 20 kr. à 60 kr., du 10 kl. plus haute, à bas prix chez souscrit.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

V. I. (N.-Vrd.) A Janiculeumban díszhelyet foglal el majd. — Egy hírlapolvasó. (Dbrczn.) Azt a divatlapot csak elvéve látjuk s így nem marad egyéb hátra, mint hogy az »inceriminált passust« nekünk hiv másolatban beküldje. — Cs. L. (Bdpst.) A classiban mulathattak rajta. — G. Zs. (S.-A.-Ujhly.) Sok jó akad közte. Sorát várja. — B. K. Többnyire beválnak. — W. G. (Klsor.) Gondunk lesz rá, hogy az, amit kér, el ne maradjon. A küldemény jó. — »Szántiszti állomás.« Igen mulatságos levél. »Vidéki tromb.« ez. rovatunkban meg fog jelenni. De hát, ha már azt az »örmégy« hazafit kifigurázzuk, mért sajnáljuk a grófot? Ide a nevé! — C. M. Az bizony még nem nagy sor, hogy Adolf helyett Ágostot irtak, mikor nem valami nevezetes emberről van szó. Már az egészen más, hogy ha, mint Ráth M. kiadásában megjelent »Arany J. kisebb költeményeinek« 1-5 kötetében az iv alján az áll, hogy »Arany Lajos kis. költ.« — »Nyil.« Az apróságokból nehányat. Kivánságának egyelőre nem tehetünk eleget. — »Chev. Martin.« Egyet bekebleztünk. — Kis ezimbalmos. Jól veri. — Önk. kör. (Slmcz.) Mokány Bertalan ur ez idő szerint Párisban járván, nem élhet a szives meghívással. Nevében mondunk köszönetet. — Á. B. (Pest.) A komolyság a legkisebb hibája. Pedig ez is öreg hiba. — X. (Sztmr.) Nincsen az olyan roszul írva, mint a hogy gondolja. — »Bonczolás.« Az bizony szomorú dolog, hogy a m. k. trafik-dohányban keztyűbőr, gyolcsdarab, s több eféle értékes holmi találkozik. Így pazarolni csak a mi kormányunktól telik! Bezzeg más monopoliomos államokban csak dohánny van a pakliban. Ha ez nem paklizás! Hanem a magyar ember is azért magyar ember, hogy virtusnak tartsa az államot megcsalni. Még egy sem találkozott, a ki ezeket a jószágokat, mint őt meg nem illető leletet, visszaszolgáltatta volna a pénzügyminiszteriumnak. Csak egy akadt, aki visszavitte; de nem fogadták el. — V. L. (Hten.) A dolog nem úgy áll, amint ön tudja. Ha p. a fővárosban valamely házba lép s találkozik tulajdonosával, csak akkor köszön neki, ha ismerős vele. Ha nő e tulajdonos s személyesen nincs neki bemutatva, nem is illik neki köszönni. Ha azonban a tulajdonos szállásába nyit ön, az eleje lépő cselédnek is tartozik jó napot kívánni. Az ottani kert, tudtunkkal, nem közhely; egy család magán birtoka az, melybe belépni külön engedély nélkül nem is volna szabad. De ha ezt mégis elnézik, csak nem képezheti vita tárgyát: illik-e köszönni? Hogy nem ismeri? — ez sovány kifogás. Kis városban ki ne ismerné egymást? Nem akarjuk meglopni a »díszes társalkodót« s ennyit fölösen elégnék tartunk ez ügyben. De miért veszi ön magára a hibáztatást? — H. J. Nem elég bolond.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.